

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนก่อนที่การทำลายล้างเกิดขึ้น เข้าถึงความรู้และแล้วอธิบายความรู้แก่ผู้อื่น เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้

คำถาม: การกำหนดใดที่พ่อให้แก่นักเรียนรายโยคี?

คำตอบ: ลูกได้รับการกำหนดว่าภายหลังจากที่เป็นของพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใครอื่น หลังจากที่ทำสัญญาที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์, มากมายยิ่งจนกระทั่งลูกนั้นอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและครูอย่างสม่ำเสมอ มีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้นและจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น แล้วลูกจะได้รับพลังอย่างใหญ่หลวง

โอมชานติ พ่อทางจิตนี้ทั้งนี้และอธิบาย ท่านเพียงสามารถที่จะอธิบายเมื่อท่านใช้ร่างนี้เท่านั้น ท่านต้องอธิบายอยู่เบื้องหน้าด้วยเช่นกัน และแล้วสิ่งที่ได้มีการอธิบายต่อหน้าแล้วก็ได้มีการตีพิมพ์และส่งไปถึงทุกคน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะรับฟังบาบาต่อหน้าท่าน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่งด้วยร่างของเขา ดังนั้นก่อนอื่นโดยแน่นอนจงคิดว่าท่านเป็นดวงวิญญาณ ได้มีการจดจำว่าดวงวิญญาณนั้นได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ใครคือกลุ่มแรกที่ได้้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อและลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา? เมื่อได้มีการถามลูกว่า: “ลูกนั้นได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อมาเป็นเวลานานเพียงไร?” ลูกก็ตอบว่า: 5000 ปี นี่คือบัญชีที่สมบูรณ์ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ลงมาตามลำดับกันไปอย่างไร พ่อผู้ที่เคยอยู่เบื้องบนในเวลานี้ได้ลงมาเพื่อที่จะชำระแค้นเตอร์ของทุกคน เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อ เวลานั้นพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกใช้ไหม ผู้คนในหนทางศักดิ์สิทธิ์ไม่รู้ถึงอาชีพของพ่อ พวกเขาไม่รู้ถึงนาม รูป สถานที่หรือเวลาของท่าน ลูกรู้วาม นาม รูป สถานที่และเวลา ลูกรู้ว่าพ่ออธิบายความลับทั้งหมดแก่ลูกผ่านพาหนะนี้ ท่านได้อธิบายความลับของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแล้ว เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ อย่างแน่นอนที่ท่านมาที่นี่เป็นงานของท่านที่จะก่อตั้งโลกใหม่ ไม่ใช่ที่ท่านก่อตั้งโลกขณะที่กำลังนั่งอยู่เบื้องบนนั้น ลูกๆ รู้ว่าบาบานั่งกำลังอธิบายแก่ลูกโดยตรงผ่านร่างนี้ นี่เป็นการให้ความรักของพ่อด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นรู้ถึงประวัติชีวิตของท่าน กิตะคือคัมภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าหลังจากความรู้ในการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น การทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อผู้ก่อตั้งศาสนาอื่น ๆ ได้มา ในเวลานี้คือเวลาของการทำลายล้าง และเหตุนี้เองความรู้ที่ได้มีการให้แก่ลูกในเวลานี้ก็จะจบสิ้นในเวลาต่อมา ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ในขณะนี้ ลูกได้มาเพื่อรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง ทั้งสองนั้นคงอยู่ตลอดไปและได้คงอยู่เสมอ บทบาทของพ่อคือการมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน บัณฑิตคงอยู่มาจนถึงครึ่งหนึ่งของวงจรแต่ความรู้นั้นไม่ได้คงอยู่ ลูกได้รับมรดกของความรู้เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกได้รับความรู้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงครึ่งเดียวเท่านั้นที่ลูกสามารถที่จะมีชั้นเรียนเช่นนั้นได้ ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้อย่างชัดเจนแล้วจึงอธิบายให้แก่ผู้อื่น สถานภาพที่ลูกได้รับขึ้นอยู่กับว่าลูกได้ทำงานรับใช้มากเพียงไร ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่โลกใหม่ สถานภาพของลูกจะขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นได้เข้าถึงและอธิบายแก่ผู้อื่นมากเพียงไร ก่อนการทำลายล้าง ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน และคำแนะนำของตอนเริ่มต้น กลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกจดจำพ่อเพื่อที่บาบของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะสามารถถูกตัดทิ้งไปได้ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำพ่อตราบนานเท่าที่ท่านเฝ้าแต่สอนลูก โยคะนั้นจะเป็นไปกับผู้ที่สอน เมื่อครูสอน ลูกก็จะมีโยคะกับเขา ลูกจะศึกษาเล่าเรียนโดยที่ไม่มีโยคะกับครูได้อย่างไร? โยคะหมายถึงการจดจำผู้ที่กำลังสอนลูก ผู้เดียวนี้คือพ่อ ครูและสัทกูรู ลูกต้องจดจำท่านอย่างถูกต้องแม่นยำในทั้งสามรูป ลูกได้พบกับสัทกูรูนี้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น เมื่อลูกได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยความรู้ ระบบของการมีกูรูนั้นก็จบสิ้นลง ระบบของการมีพ่อและครูนั้นก็ดำเนินต่อมา ในขณะที่ระบบของการมีกูรูนั้นได้จบสิ้นไปก่อนแล้ว เพราะลูกได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ลูกไปสู่ดินแดนที่อยู่เหนือเสียงในทางปฏิบัติและแล้วก็ลงมาที่นี่ในเวลาของลูกเองเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกได้รับทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต อย่างแน่นอนที่ลูกได้รับการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน ลูกจะไปบ้านและคงอยู่ที่นั่นเป็นเวลาอันสั้น ที่นี้ลูกต้องเล่นบทบาทของลูกด้วยร่างกาย นักแสดงทั้งหมดจะลงมาทั้งหมดก่อนจุดจบของวงจร เมื่อการละเล่นจบสิ้นลงนักแสดงทั้งหมดก็จะขึ้นมานบนเวที แม้กระทั่งในเวลานั้นนักแสดงทั้งหมดนั้นได้รวมตัวกันอยู่บนเวที มีความปั่นป่วนอยู่มากมาย จะไม่ได้มีความปั่นป่วนใดๆ ในยุคทอง ในเวลานี้มีความไม่สงบอย่างมาก เช่นที่พ่อมีความรู้ของวงจรโลก ดังนั้นลูกๆ ก็มีความรู้ด้วยเช่นกัน เมล็ดมีความรู้วาทันไม้ของเราได้เติบโตขึ้นอย่างไร และแล้วได้ถูกทำลายไปอย่างไร เวลานั้นลูกกำลังนั่งที่นี่เพื่อที่จะเพาะต้นอ่อนของโลกใหม่ นั่นคือ เพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกรู้ว่าลัทธิและนารายณ์ได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขา

เขาอย่างไร เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพวกเขาจะไปและกลายเป็นเจ้าของโลกใหม่ ผู้อาศัยทั้งหมดของโลกนั้นก็จะเรียกตนเองว่าเป็นนาย แม้แต่ในเวลานี้ทุกคนก็พูดว่าบาร์ตคือประเทศของตน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และลูกจะไปสู่วัดของชีวา เวลานั้นลูกกำลังจวนเจียนจะไปแล้ว ลูกก็จะไปและกลายเป็นนายของวัดของชีวา นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ราชินีและปวงประชาทั้งหมดนั้นได้กลายเป็นนายของวัดของชีวา อย่างไรก็ตามมีระดับที่ต่างกันของสถานภาพในอาณาจักรไม่ได้มีที่ปรึกษาใดๆ ที่นั่น มีความต้องการที่ปรึกษาเพียงเมื่อผู้คนได้อยู่อย่างตกต่ำ ลูกจะไม่เคยได้ยินว่ามีที่ปรึกษาของลักษมีและนารายณ์ หรือรามและสีตาเพราะพวกเขาเองมีสติปัญญาที่สาโทประธานและบริสุทธิ์ เป็นเพียงเมื่อผู้คนได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ที่ราชาราชินีนั้นมีที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแก่พวกเขา เพียงแต่มองดูว่า: ในเวลานี้มีที่ปรึกษาจำนวนนับไม่ถ้วน ลูกๆ เข้าใจว่าการละเล่นนั้นน่าสนใจสนุกสนานอย่างยิ่ง โดยปกติแล้วการละเล่นต้องน่าสนใจสนุกสนานอยู่แล้ว มีความสุขพร้อมกับความทุกข์ มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ไม่มีเรื่องของการร้องไห้และคร่ำครวญ ฯลฯ ในสิ่งนี้ มีคำกล่าวว่า: จงคิดว่าจะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วเป็นอดีต ไม่ว่าสิ่งใดที่เกิดขึ้นนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว การละเล่นนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกและลูกทั้งหมดคือนักแสดงในการละเล่นนี้ บทบาทของ 84 ชาติเกิดของเรานั้นถูกต้องและไม่สูญสลาย ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่ลูกได้แสดงในแต่ละชาติเกิด ลูกจะแสดงบทบาทนั้นอีกครั้ง 5000 ปีก่อนวันนี้ด้วย ก็เคยมีการบอกให้ลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ คำพูดเหล่านี้ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตติด้วยเช่นกัน ลูกรู้แล้วว่าเมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น พ่อพูดว่า: จงละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อได้อธิบายความหมายของคำว่า “มานมานะบาฟ” อย่างชัดเจนอย่างยิ่ง นี่คือนิยามที่ท่านใช้ เพียงแต่มองดูว่ามีภาษามากมายเพียงไรในเวลานี้ มีความปั่นป่วนอย่างมากมาเนื่องจากภาษาที่แตกต่างกัน ไม่มีสิ่งใดสามารถดำเนินไปได้โดยที่ไม่ใช้ภาษา ผู้คนก็เรียนรู้ภาษาอื่นๆ อย่างดีมาแล้วก็ทำให้พวกเขาสับสนภาษาประจำชาติของตนเอง ผู้ที่ได้เรียนรู้หลายต่อหลายภาษาที่ได้รับรางวัล มีภาษาอยู่มากมายเท่ากับที่มีศาสนา ลูกรู้ว่าที่นั่นลูกจะมีอาณาจักรของลูกเอง และก็จะมีความสุขเพียงภาษาเดียวเท่านั้น ที่นั่นทุก 100 ไมล์ ก็จะมีภาษาที่ต่างกัน ที่นั่นมีภาษาเดียวเท่านั้น พ่อว่าที่นั่นและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ดังนั้นเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาอธิบายผ่านบราห์มา อย่างแน่นอนที่ท่านต้องการพาหนะ ชีพบาบาคือพ่อของเรา บาบาพูดว่า: พ่อมีลูกๆ จำนวนไม่มีขีดจำกัด บาบาสอนลูกผ่านผู้นี้ ลูกนั้นจะไม่มีวันสวมกอดครูของลูก พ่อได้มาเพื่อที่จะสอนลูก ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกและดังนั้นท่านคือครูและลูกก็เป็นนักเรียน นักเรียนนั้นจะเคยสวมกอดครูของพวกเขาไหม? หลังจากที่ป็นของพ่อลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกนั้นผูกพันกับใครอื่น พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกคือผู้มีร่างกายในขณะที่พ่อนั้นปราศจากร่างผู้ที่อาศัยอยู่เบื้องบน ลูกพูดว่า: บาบาได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เกิด! สิ่งนี้หมายถึงลูกนั้นต้องได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจะสามารถสวมกอดพ่อได้อย่างไร? ลูกได้ทำสัญญาและแล้วก็ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อีก ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกได้อยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์, ลูกก็จะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ครูและสัทกูรูได้ ในเวลานี้ผู้คนมากมายอย่างยิ่งก็ได้พลัดพลั้งเนื่องจากการกลับมาสกปรก พวกเขาที่จะได้รับการลงโทษ 100 เท่า ลูกได้พบกับผู้นี้ในฐานะที่เป็นสื่อกลางแล้ว ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น บาบาพูดว่า: แม้ว่าพ่อ (บราห์มา) เป็นลูกพิเศษของท่าน แต่พ่อไม่สามารถสวมกอดท่านได้! อย่างน้อยที่สุดลูกสามารถที่จะพบปะกับท่านผ่านร่างนี้ แต่พ่อจะสามารถสวมกอดท่านได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและรักท่านเท่านั้น ลูกได้รับพลังด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ พ่อคือผู้ทรงอำนาจ เป็นไปจากพ่อที่ลูกได้รับพลังอย่างมากมาย ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างยิ่ง ไม่มีใครสามารถได้รับชัยชนะเหนืออาณาจักรของลูกได้ อาณาจักรของราวันก็จะจบสิ้นลง ดังนั้นก็จะไม่มีใครที่นั่นหลงเหลืออยู่ที่จะเป็นเหตุของความทุกข์ สิ่งนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ราววันนั้นคือผู้ที่ป็นเหตุของความทุกข์สำหรับทุกคนในทั้งโลก แม้แต่สัตว์นั้นก็มิประสบการณของความทุกข์ ที่นั่นสัตว์นั้นก็อยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมาก ที่นั่นไม่มีความรัก ลูกๆ เข้าใจว่าละครนี้เฝ้าแต่หมุ่นไปอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร บ้างก็ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นศึกษาเล่าเรียนน้อยกว่า ทุกคนนั้นศึกษาเล่าเรียน ทุกคนในทั้งโลกจะศึกษาเล่าเรียนนั่นคือ พวกเขาทั้งหมดจะจดจำพ่อ การจดจำพ่อคือการศึกษาล่าเรียนด้วยเช่นกัน พวกเขาจดจำว่าพ่อในฐานะผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดสำหรับทั้งหมด ผู้เดียวผู้ให้ความสุขแก่ทุกคน พวกเขาเรียกหา: มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์เกิด! ดังนั้นพวกเขาต้องไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ท่านเพียงมาเพื่อทำให้ผู้ที่มียึดปราศจากกิเลส ลูกเรียกหา: โอ อัลลáh มาและชำระล้างเราให้บริสุทธิ์ นี่คือนิยามของท่าน เหตุนี้เองลูกเรียกหาท่าน ภาษาของลูกนั้นก็ควรจะถูกต้องแม่นยำด้วย บ้างก็พูดคำว่า “อัลลáh” และบ้างก็พูดว่า “พระเจ้า” และบ้างก็แม้แต่พูดว่า “พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” สติปัญญาของผู้ที่มาในตอนสุดท้ายนั้นก็ยังคงดี พวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ของความทุกข์มากนัก เวลานั้นลูก

กำลังนั่งที่นั่นเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังทำอะไร? ลูกกำลังมองดูบาบาในหน้าผากของผู้นี้และแล้วบาบาก็มองดูในหน้าผากของลูก พ่อ (บราห์มา) จะสามารถมองเห็นผู้ที่เข้ามาในพ่อได้อย่างไร? ท่านกำลังนั่งอยู่ถัดจากพ่อ สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีมาก พ่อกำลังนั่งถัดจากผู้นี้ ผู้นี้ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเขากำลังนั่งถัดจากพ่อ ลูกพูดว่าลูกกำลังมองดูทั้งสองที่อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกเห็นทั้งสอง ดวงวิญญาณ: บัปและดาดา เวลานี้ลูกมีความรู้ว่าใครที่เรียกว่าบัปดาดา ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังนั่งเบื้องหน้าบัปดาดา ในหนทางบัคตี พวกเขาที่นั่งและรับฟังด้วยการปิดตาของเขา ลูกไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนในวิธีนั้นได้ ลูกต้องมองดูที่ครู ผู้เดียว นั่นคือพ่อพร้อมกันกับเป็นครู และดังนั้นลูกต้องมองดูท่าน หากลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านและปิดตาของลูกและเฝ้าแต่หลับ หลูกไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนในวิธีนั้นได้ อย่างแน่นอนที่นักเรียนต้องเฝ้ามองดูที่ครู ไม่เช่นนั้นแล้ว ครูก็จะพูดว่า: เธอเฝ้าแต่หลับ เธอดื่มเหล้ามาหรือ? ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบาบานั่งอยู่ในร่างนี้: ฉันทกำลังมองดูที่บาบา พ่ออธิบายว่าไม่ใช่ชั้นเรียนธรรมดาที่ลูกนั้นจะนั่งปิดตาของลูก จะมีใครนั่งอยู่ในโรงเรียนพร้อมกับปิดตาของเขาไหม? สัทสังอื่น ๆ นั้นก็ไม่เรียกว่าเป็นโรงเรียน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะนั่งและถ่ายทอดก็เถอะ สัทสังเหล่านั้นไม่เรียกว่าเป็นโรงเรียน พวกเขาไม่ใช่พ่อที่ลูกจำเป็นต้องมองดูพวกเขา มีผู้ที่บักตีของชีวาบางคนที่จะจดจำชีวาขณะที่กำลังรับฟังเรื่องราวทางศาสนาด้วยหูของเขา ผู้ที่กราบไหว้บูชาชีวาก็ต้องจดจำชีวาเท่านั้น ไม่มีคำถามและคำตอบในสัทสังอื่น ๆ ในขณะที่มี ที่นี้ลูกสามารถจะหารายได้อย่างใหญ่หลวง ใครก็ตามนั้นจะไม่เคยหาวนอนขณะที่กำลังหารายได้ ลูกอยู่อย่างมีความสุขเมื่อลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติ การหาวนอนคือสิ่งขับเคลื่อนของความทุกข์ เป็นเพียงเมื่อใครบางคนนั้นเจ็บป่วยหรือได้อยู่อย่างล้มละลายที่เขานั้นเฝ้าแต่หาว ลูกนั้นจะไม่มีวันหาวหากลูกเฝ้าแต่หารายได้ บาบานั้นเป็นนักธุรกิจด้วยเช่นกัน เมื่อเรือเดินสมุทรนั้นได้มาถึงในตอนดึก เขานั้นจะต้องตื่นอยู่ เจ้าหญิงบางคน(เจ้าหญิงแขก)ก็จะมาที่ร้านในเวลากลางคืนเพื่อซื้อของและดังนั้นร้านนั้นก็จะต้องคงเปิดอยู่เพียงเพื่อผู้หญิง บาบาพูดว่า: จัดนิทรรศการในวันพิเศษสำหรับผู้หญิงเท่านั้น และผู้คนมากมายก็จะมา แม้แต่ผู้ที่สวมผ้าคลุมหน้าก็จะมา ลูกสะใภ้ก็ยังคงอยู่เบื้องหลังผ้าคลุมหน้า พวกเธอนั้นจะอยู่หลังผ้าคลุมหน้าแม้พวกเขาอยู่ในรถของพวกเขาด้วยเช่นกัน ที่นี้เป็นเรื่องของดวงวิญญาณ เมื่อลูกได้รับความรู้แล้วผ้าคลุมหน้าของลูกก็ถูกเอาออกไป ในยุคทองไม่มีผ้าคลุมหน้าใดเลย ที่นี้ลูกได้รับความรู้สำหรับหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ได้มีการสร้างการเล่นนี้เพื่อความสุขเพลิดเพลินอย่างใหญ่หลวง บทบาทของความสุขและความทุกข์นั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละครนี้ ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้หรือคร่ำครวญ ฯลฯ สติปัญญาของลูกควรจะจดจำว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกไม่ควรจะคิดถึงสิ่งที่ได้ผ่านไปแล้ว
2. นี่ไม่ใช่ชั้นเรียนธรรมดา ลูกไม่ควรนั่งที่นี้พร้อมกับปิดตาของลูก แต่ควรที่เฝ้าแต่มองดูที่ครูที่อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องไม่หาวนอน การหาวนอนคือสิ่งขับเคลื่อนของความทุกข์

พร: ขอให้ลูกมีความร่วมมือกับทุกคนโดยการเป็นตัวอย่างในทางปฏิบัติจริงและที่เห็นได้ ผู้ที่สร้างสมคุณสมบัติในทางปฏิบัติสำหรับเป้าหมายของลูกของการกลับมาติดเทียมกับพ่อบราห์มา พ่อบราห์มาได้ทำให้ตัวท่านเองเป็นเครื่องมือตัวอย่าง และสร้างสมคุณสมบัติสำหรับเป้าหมายของท่านในตนเอง ผู้ที่ริเริ่ม คืออรชุน ท่านกลายเป็นอันดับหนึ่งด้วยสิ่งนั้น ดังนั้น ทำตามพ่อในลักษณะเดียวกัน ด้วยการกระทำ เฝ้าแต่เป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรมในชีวิตของลูกอย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นตัวอย่างในทางปฏิบัติจริง และให้ความร่วมมือของการสร้างสมคุณธรรมอย่างง่ายตายแก่ผู้อื่น นี่เรียกว่าการให้ทานของคุณธรรม ความหมายของการให้ทานคือการให้ความร่วมมือ แทนการพึงสิ่งต่างๆ ทุกดวงวิญญาณในเวลาที่ต้องการเห็นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติจริง ดังนั้นก่อนอื่นใดทำให้ตนเองเป็นตัวแห่งคุณธรรม

คติพจน์: ผู้ที่ขับไล่ความมืดของความสิ้นหวังของทุกคนหมดไปได้คือตะเกียง(ดิลิป)ของความรู้อยู่

*** โอม ชานติ ***